

Vježba 1.

1. Ὁ φιλόσοφος φιλεῖ τὸν λόγον.
2. Οἱ ἄνθρωποι ἐν τῷ οἴκῳ εἰσὶν.
3. Ὁ φίλος δηλοῖ τοὺς λόγους.
4. Ὁ δῆμος τῶν Ἀθηναίων τιμᾷ τοὺς φιλοσόφους.
5. Τὰ δένδρα κόσμος ἐστὶ τῶν ἀγρῶν.
6. Ἄνθρωπος ἄνθρωπον γεννᾷ.
γεννῶ < γεννάω 'rađam'
7. Ἡ Αἴγυπτος ἐστὶ δῶρον τοῦ Νείλου ποταμοῦ.
δῶρον, -ου, τό 'dar'; ποταμός, -οῦ, ὁ 'rijeka'
8. Τιμᾷτε τοὺς νόμους; Εἰσὶν γὰρ νόμοι τοῦ δήμου.
νόμος, -ου, ὁ 'zakon'; γάρ 'jer', 'naime'
9. Ἀεὶ ἐν χρόνῳ ἐσμέν.
ἀεὶ 'uvijek'; χρόνος, -ου, ὁ 'vrijeme'
10. Ἔστι θεός.
θεός, -οῦ, ὁ 'bog'
11. Τοῖς ἀνθρώποις ἔξεστιν τιμᾶν τοὺς θεούς.
ἔξεστιν 'dopušteno je'
12. Οἱ ἱατροὶ τοὺς ἀνθρώπους θεραπεύουσιν.
ἱατρός, -οῦ, ὁ 'lijječnik'; θεραπεύω 'liječim'
13. Τῷ λόγῳ τοῦ φίλου πιστεύω.
πιστεύω 'vjerujem', 'imam povjerenja'

Vježba 2.

1. Ἐν τῇ δημοκρατίᾳ ὁ δῆμος τὰς ἀρχὰς πολιτικὰς ἔχει.
ἀρχή, -ῆς, ἡ tri osnovna značenja: 1. 'početak' (vremenski); 2. 'princip', 'načelo', 'počelo' (filozofija); 3. 'vlast', 'služba', 'funkcija' (politika); ἔχω 'imam'
2. Ἡ σοφία τοῖς ἀνθρώποις τῆς εὐδαιμονίας πηγή ἐστίν.
εὐδαιμονία, -ας, ἡ 'sreća', 'blagostanje'; πηγή, -ῆς, ἡ 'izvor'
3. Αἱ ἐπιστῆμαι τὰς ψυχὰς τῶν ἀνθρώπων πλουτίζουν.
ἐπιστήμη, -ης, ἡ 'znanost', 'znanje'; ψυχή, -ῆς, ἡ 'duša'; πλουτίζω 'bogatim (se)'
4. Τί τοῖς φιλοσόφοις οὐ πιστεύετε;
τί 'zašto?'; πιστεύω 'vjerujem', 'imam povjerenja'
5. Ἡ εἰρήνη τὰς ἐπιστήμας καὶ τὰς τέχνας τρέφει.
εἰρήνη, -ης, ἡ 'mir'; τέχνη, -ης, ἡ 'umijeće'; τρέφω 'hranim'
6. Ἀμαθία τῶν ἀρχῶν καὶ αἰτίων ἐστὶ ρίζα τῆς δόξης.
ἀμαθία, -ας, ἡ 'neznanje'; καί 'i'; αἰτία, -ας, ἡ 'uzrok'; ρίζα, -ης, ἡ 'korijen';
δόξα, -ης, ἡ dva osnovna značenja: 1. 'mnijenje' (niži stupanj znanja od ἐπιστήμη);
2. 'slava', 'ugled'
7. Τίς ἔχει τὴν ἐπιστήμην τῶν ἀρχῶν καὶ τῶν αἰτίων;
8. Θαυμάζομεν τὴν τῶν φιλοσόφων Ἀθηναίων παιδείαν.
θαυμάζω 'divim se', 'čudim se'; παιδεία, -ας, ἡ 'obrazovanje'
9. Ἡ γῆ σφαῖρά ἐστιν.
γῆ, γῆς, ἡ 'Zemlja'; σφαῖρα, σφαίρας, ἡ 'kugla'
10. Θαλῆν μὲν ἐπὶ τῇ σοφίᾳ θαυμάζομεν, τοὺς δὲ Ἀθηναίους ἐπὶ τῇ ἀνδρείᾳ.
ἐπὶ s genitivom: 'za', 'na'; s dativom: 'kod', 'zbog'; s akuzativom: 'prema', 'protiv';
ἀνδρεία, -ας, ἡ 'hrabrost'; μὲν...δὲ... 's jedne strane...s druge strane...'
11. Ὁ χρόνος τῶν ἀνθρώπων διδάσκαλός ἐστιν.
χρόνος, -ου, ὁ 'vrijeme'; 'učitelj'
12. Τοῖς τῶν φιλοσόφων λόγοις πολλάκις οὐ πιστεύομεν.
πολλάκις 'često'
13. Κακοὺς φέρουσι καρποὺς οἱ κακοὶ λόγοι.
κακός 'loš'; φέρω 'nosim'; καρπός 'plod'

14. Ἡ φιλοσοφία λέγεται δῶρον τῶν θεῶν τοῖς ἀνθρώποις.
15. Θαυμάζεσθε, ὦ φίλοι, ὑπὸ τῶν σοφῶν ἐπὶ τῇ ἐπιστήμῃ.
θαυμάζω 'zadivim se'; ὑπὸ s genitivom: 'od' [u pasivu se odnosi na vršitelja radnje]; s dativom: 'pod', 'ispod'; s akuzativom: 'pod' (pravac); σοφός, -οῦ, ὁ 'mudrac'; ἐπὶ s genitivom: 'za', 'na'; s dativom: 'kod', 'zbog'; s akuzativom: 'prema', 'protiv'
16. Σὺν μὲν τῷ θεῷ σῶζῃ ἐκ τῶν κινδύνων, διαφθείρεις δ' ἄνευ τύχης.
σύν 's, sa', dat.; σῶζω 'spašavam'; κίνδυνος, -ου, ὁ 'opasnost'; διαφθείρω 'propadam'; ἄνευ 'bez' (s genitivom); δ' ἄνευ = δέ + ἄνευ; τύχη, -ης, ἡ 'sreća'
17. Ὁ ψεύστης λέγει· ψεύδομαι. ψεύδεται ἢ ἀληθεύει;
ψεύστης, -ου, ὁ 'lažljivac'; ψεύδω (aktiv) 'varam'; ψεύδομαι (medij) 'lažem'; ἢ 'ili'; ἀληθεύω 'govorim istinu'
18. Σωκράτης θαυμάζεται ὑπὸ τῶν φίλων, ὅτι πείθεται τῷ νόμῳ. [ὅτι 'da...']
ὑπὸ s genitivom: 'od' [u pasivu se odnosi na vršitelja radnje]; πείθω 'nagovaram'
19. Εἰ μὲν ὑπὸ τῶν νόμων ἄρχονται, ἄρχειν ἀξίους νομίζομεν τοὺς πολίτας· εἰ δὲ μὴ, ἀνάξιοι νομίζονται.
εἰ 'ako'; μὲν...δὲ... 's jedne strane...s druge strane...'; ἄρχειν 'vladati' (infinitiv); ἄξιος, -α, -ον 'vrijedan', 'dostojan'; νομίζω 'smatram', 'držim'; πολίτης 'građanin'; μὴ 'ne', negacija uz infinitiv i imperativ, uglavnom je 'jača' nego οὐ / οὐκ.
20. τὸ μὲν δένδρον γινώσκωμεν ἐκ τῶν καρπῶν, τὸν δ' ἄνθρωπον ἐκ λόγων καὶ ἔργων.
γινώσκω 'spoznam'; καρπός, -οῦ, ὁ 'plod'; ἐκ (s genitivom) 'iz'; ἔργον, -ου, τὸ 'djelo'
21. Πείθομαι ὑπὸ τῶν λόγων τοῦ φιλοσόφου.
πείθω 'nagovaram'
22. Οἱ μὲν Ἀθηναῖοι δῆμος ἐλεύθερός εἰσιν.
ἐλεύθερος 'slobodan'
23. Ἐν δὲ τῇ πολιτείᾳ τῶν Ἀθηναίων καὶ δοῦλοί εἰσιν.
πολιτεία, -ας, ἡ 'država', 'ustavno uređenje'; δοῦλος, -ου, ὁ 'rob'
24. Ἀθήνησιν τὰ τέκνα παιδεύεται ὑπὸ τῶν γραμματικῶν.
Ἀθήνησιν 'u Ateni'; τέκνον, -ου, τὸ 'dijete'; γραμματικός 'učen', 'znalac'
25. Εὐδαιμονίαν νομίζουσιν οἱ φιλόσοφοι τὸν βίον ἀγαθόν.
βίος, -ου, ὁ 'život'; ἀγαθός 'dobar'

Vježba 3.

- I. Νῦν μὲν ἀναγιγνώσκωμεν, ὕστερον γράψομεν.
νῦν 'sada'; ἀναγιγνώσκω 'čitam'; ὕστερον 'kasnije'
2. Οἱ ἀγαθοὶ μαθηταὶ σὺν τῇ ἡδονῇ φιλοσοφίαν μαθάνουσιν.
μαθηταὶ 'učenici'; σὺν 's, sa' (s dativom); ἡδονή, -ῆς, ἡ 'užitak'; μαθάνω 'učim'
3. Μαθήσεσθε τὴν Ἑλληνικὴν γλῶτταν¹; ¹ γλῶττα atički za γλῶσσα 'jezik'
μαθήσεσθε fut. akt. od μαθάνω 'učim';
4. Αὔριον ἀναγνώσομαι τὸν διάλογον τοῦ Πλάτωνος.
αὔριον 'sutra'; ἀναγνώσομαι fut. akt. od ἀναγιγνώσκω 'čitam'
5. Αἱ πραγματεῖαι τοῦ Ἀριστοτέλους αἰὲ ἀναγνωσθήσονται.
πραγματεῖα, -ας, ἡ; 'spis'; ἀναγνωσθήσονται fut. pas. od ἀναγιγνώσκω 'čitam'
6. Τί οὐ πιστεύετε ὅτι ἡ τοῦ ἀνθρώπου ψυχὴ ἀθάνατος ἔσται;
ὅτι 'da' (veznik izjavne rečenice); ἀθάνατος 'besmrtni'
7. Δικαίους ἀνθρώπους τιμῶμεν.
δίκαιος 'pravedan'; τιμῶ [Ζ τιμάω] 'cijeniti', 'poštivati'
8. Δίκαιοι ἄνθρωποι τιμηθήσονται.
τιμηθήσονται fut. pas. od τιμῶ [Ζ τιμάω] 'cijeniti', 'poštivati'
9. Κακαὶ βίβλοι φέρουσι βλάβην, κακοὶ λόγοι ἀδικοῦσιν.
κακός, -ά, -όν 'loš, -a, -e'; βίβλος, -ου, ἡ 'knjiga'; φέρω 'nosim'; βλάβη, -ης, ἡ 'šteta';
ἀδικῶ 'činiti nepravdu'
10. Τὰς ἐκ παπύρου βίβλους ἐν τῇ Αἰγύπτῳ εὐρίσκομεν.
πάπυρος, -ου, ἡ 'papir' (biljka); εὐρίσκω 'nalazim'
[futur εὐρήσω, aorist ἤρην, perfekt ἤρηκα;
11. Ἐκ Ὀμήρου τὴν ἀρχαῖαν ἀνδρείαν γινώσκωμεν.
ἐκ 'iz' (s genitivom); Ὀμηρος Homer; ἀρχαῖος 'star, -a, -o'; ἀνδρεία, -ας, ἡ 'hrabrost'
12. Οἱ ἄνθρωποι τὰ μὲν ἴδια κακὰ ἐν ὀφθαλμοῖς οὐκ ἔχουσιν, τὰ δ' ἀλλότρια αἰὲ βλήπουσιν.
ἴδιος, -α, -ον 'vlastiti, -a, -o'; ὀφθαλμός 'oko'; ἔχω 'imam'; ἀλλότριος, -α, -ον 'tuđe, -a, -e'; βλήπω 'gledam', 'vidim'

Vježba 4.

- I. Οἱ νόμοι ἦσαν φύλακες τῆς ἐλευθερίας τῶν Ἀθηναίων.
φύλαξ, -κος, ὁ 'čunar', 'stražar'; ἐλευθερία, -ας, ἡ 'sloboda'
2. Ὁ ἀνὴρ κακὸς οὐ τὴν φύσιν ἀλλάττει.
ἀνὴρ, ἀνδρός, ὁ 'muškarac'; φύσις, -εως ἡ 'priroda', 'narav'; ἀλλάττω 'mijenjam'
3. Ἐτίμων τὴν μητέρα καὶ τὸν πατέρα.
ἐτίμων, -ος, ὁ 'star', -a, -o'; ὅτι 'da', veznik (izjavna rečenica); τρέφω 'hranim';
μάθημα, μαθήματος, τό 'znanje'
4. Οἱ παλαιοὶ φιλόσοφοι ἔλεγον, ὅτι τρέφεται ἡ ψυχὴ μαθήμασιν.
παλαιός, -ά, -όν 'star', -a, -o'; ὅτι 'da', veznik (izjavna rečenica); τρέφω 'hranim';
μάθημα, μαθήματος, τό 'znanje'
5. Ἡ δημοκρατία Ἑλληνικὰ τοῖς πολίταις ἰσότητα διένεμεν.
πολίτης, -ου, ὁ 'građanin'; ἰσότης, ἰσότητος, ἡ 'jednakost'; διανέμω 'dodijeliti'
6. Ἐν τῇ τῶν Ἑλλήνων δημοκρατίᾳ ἡ ἰσότης τοῖς πολίταις διενέμετο.
Ἕλλην, Ἕλληνας, ὁ 'Grk'
7. Ὁ τῇ ἀρετῇ ἐπόμενος εὐδαίμων ἐστίν.
ἀρετή, -ῆς, ἡ 'vrlina'; ἔπομαι 'slijedim' (deponentni glagol); εὐδαίμων, -ον 'sretan'
8. Σωκράτης ἐδίδασκεν ὅτι οἱ ἄνθρωποι ἄκοντες, οὐχ ἐκόντες ἀμαρτάνουσιν.
διδάσκω 'produčavam'; ἄκων, ἄκουσα, ἄκον 'nerado'; ἐκὼν, ἐκοῦσα, ἐκόν 'rado';
ἀμαρτάνω 'griješim'
9. Ὁ ἀὴρ ἀναγκαῖός ἐστι τοῖς ἀνθρώποις καὶ τοῖς ζώοις καὶ τοῖς φυτοῖς.
ἀήρ, ἀέρος, ὁ 'zrak'; ζῶον, -ου, τό 'životinja', 'živo biće'; φυτόν, -οῦ, τό 'biljka'
10. Ἡ σωφροσύνη ἐκαλεῖτο ἀρετὴ κοινή.
σωφροσύνη, -ης, ἡ 'umjerenost'; καλέω 'zvati', 'nazivati'
11. Οἱ φιλόσοφοι Ἰόνιοι ἐνομίζοντο οἱ τῶν ἐπιστημῶν πατέρες.
νομίζω 'nazivam'
12. Οἱ Πυθαγορικοὶ ἔλεγον ὅτι οἱ ἀστέρες εἰσὶ θεοί.
ἀστήρ, ἀστέρος, ὁ 'zvijezda'
13. Ἡ τυραννὶς πολλάκις ἐστὶν ἀρχὴ καὶ αἰτία τῆς ὕβρεως.
τυραννίς, -ιδος, ἡ 'tiranija'; ὕβρις, ὕβρεως, ἡ 'obijest'
14. Ὑβρις ὕβριν τίκει.
τίκτω 'rađam'

15. Ἄνθρωπος φύσει πολιτικὸν ζῷον.
 16. Ἀναξαγόρας λέγει τὴν σελήνην οἰκῆσεις ἔχειν.
 σελήνη, -ης, ἡ 'mjeseć'; οἰκήσεις, -εως ἡ 'naselje'; ἔχω 'imam'
 17. Παλαιὸς λόγος ἐστίν· ὑγιὴς ψυχὴ ἐν σώματι ὑγιῖ.
 ὑγιὴς, -ές 'zdrav, -a, o'
 18. Πλάτων καὶ Ξενοκράτης μαθηταὶ Σωκράτους ἦσαν.
 μαθητής, -οῦ, ὁ 'učenik'
 19. Τὸν Σωκράτη διὰ τὴν σοφίαν ἐθαυμάζομεν.
 διὰ 'zbog', 'kroz' (s akuzativom)
 20. Ὅμηρος ὁ ποιητὴς ἦν διδάσκαλος τῆς Ἑλλάδος.
 ποιητής, -οῦ, ὁ 'pjesnik'; διδάσκαλος, -ου, ὁ 'učitelj'; Ἑλλάς, Ἑλλάδος, ἡ 'Grčka'
 21. Οἱ Ἀθηναῖοι μάλιστα τῶν Ἑλλήνων τοῦ μαθήματος καὶ τῶν τεχνῶν
 ἐπεμέλοντο.
 μάλιστα 'najviše'; Ἕλληνας, Ἕλληνας, ὁ 'Grk'; ἐπιμέλομαι 'brinuti se'; 'skrbiti'
 22. Οἱ Σπαρτιάται τὴν ἀνδρείαν πρώτην ἀρετὴν ἐνόμιζον.
 Σπαρτιάτης, -ου, ὁ 'Spartanac'; ἀνδρεία, -ας, ἡ 'hrabrost'; πρῶτος, -η, -ον
 'prvi, -a, -o'; νομίζω 'smatram, 'mislim'
 23. Πάντες τοὺς σοφοὺς ἄνδρας τιμῶσιν.
 πάντες 'svi'; ἀνὴρ, ἀνδρὸς, ὁ 'muškarac'; τιμῶ 'cijenim', 'poštujem'
 24. Οἱ διδάσκαλοι Ἀθηναῖοι ὑπὸ τῶν μαθητῶν κατ' ἀξίαν ἐτιμῶντο.
 ὑπὸ 'od', odnosi se na vršitelja radnje; κατ' ἀξίαν 'po zasluži'; κατ' < κατὰ
 s akuzativom 'u skladu sa', ἀξία, -ας, ἡ 'vrijednost', 'zasluga'
 25. Μὴ νικᾶσθε ὑπὸ τοῦ κακοῦ, ἀλλὰ νικᾶτε τῷ ἀγαθῷ τὸ κακόν.
 μὴ „jača“ negacija, ide u pravilu uz imperative i infinitive; νικῶ (< νικάω) 'pobijediti';
 κακόν, -ή, -όν
 26. Οἱ νόμοι τοῦ κοινοῦ ἀγαθοῦ ἐπιμελοῦνται.
 κοινός, -ή, -όν 'zajednički, -a, -o'; ἐπιμελέομαι (= ἐπιμελοῦμαι; također: ἐπιμέλομαι)
 'brinuti se', 'skrbiti'

Vježba 5.

1. Σοφὸς Πλάτων, σοφώτερος δ' Ἀριστοτέλης, σοφώστερος δὲ Σωκράτης.
μηδέν 'ništa'; ἐλευθερία, -ας ἢ 'sloboda'; τίμιος, -α, -ον 'cijenjen, -a, -o'
3. Φίλος μὲν Πλάτων, ἀλλὰ μᾶλλον φίλος ἢ ἀλήθεια.
φίλος, -ου, ὁ 'priatelj'; ἀλήθεια, -ας ἢ 'istina'
4. Ὁ φιλόσοφος ἔγραψεν, ὅτι ὁ νοῦς τάχιστός ἐστιν.
νοῦς, νοῦ, ὁ 'um'; superlativ od ταχύς, -εῖα, -ύ 'brz, -a, -o'
5. Οἱ φυσικοὶ ἔλεγον ὅτι τὸ φῶς θάττον ἐστὶ τοῦ νοῦ.
φυσικός, -οῦ ὁ 'fizičar'; φῶς, φωτός, τό 'svjetlost'; θάττον komparativ od ταχύς, -εῖα, -ύ 'brz, -a, -o'
6. Οὐδέν ἐστὶν κακίον βουλῆς κακῆς.
οὐδέν 'ništa'; κακίον komparativ od κακός, -ή, -όν 'loš, -a, -e'; βουλή, -ης, ἡ 'savjet'
7. Τί κάλλιον τοῦ ἔργου ἀγαθοῦ ἐστίν;
κάλλιον komparativ od καλός, -ή, -όν 'lijep, -a, -o'; ἔργον, -ου τό 'djelo'
8. Σωκράτης συνεβούλευσε τοῖς φίλοις τὰ κάλλιστα καὶ τὰ δικαιοτάτα.
συμβουλεύω 'savjetujem'; κάλλιστα superlativ od καλός; δικαιοτάτα superlativ od δίκαιος, -α, -ον 'pravedan'
9. Οἱ πλεῖστοι τῶν παλαιῶν ἀνθρώπων τὸν ἥλιον ἐσέβοντο.
πλεῖστοι superlativ od πόλυ; ἥλιος, -ου, ὁ 'sunce', σέβομαι 'obožavam'
10. Ῥᾶον εὐρίσκομεν τὰ εἰς τὸ σῶμα ἢ τὰ εἰς τὴν ψυχὴν χρήσιμα.
Ῥᾶον komparativ od ῥάδιος, -α, -ον 'lagan, -a, -o'; ἢ 'nego'; χρήσιμος, -α, -ον 'koristan, -a, -o'
11. Οἱ Ἕλληνες ἐνίκησαν τοὺς Πέρσας ἐν Μαραθῶνι.
νικάω 'pobijedim'
12. Οἱ Ἀθηναῖοι ἔκαυσαν τοὺς νεκροὺς μετὰ τὴν μάχην.
ἔκαυσαν aorist od καίω 'spalim'; νεκρός, -οῦ, ὁ 'mrtvac'; μετὰ 'poslije', 'nakon' (s akuzativom) [s genitivom ima značenje 's, sa']; μάχη, -ης, ἡ 'bitka'
13. Τοῖς κακοῖς μήποτε ἐπίστευσα, ὅτι οὐδέποτε λέγουσι τὴν ἀλήθειαν.
μήποτε, οὐδέποτε 'nikada'; ὅτι 'jer' (kauzalno)

Vježba 6.

1. Ἀριστοτέλης ἔλεξε, ὅτι πάντες οἱ ἄνθρωποι φύσει τῆς ἐπιστήμης ὀρέγονται.
ἔλεξε < ἔ-λεγ-σε; ὀρέγομαι 'težim', s genitivom
2. Θαλῆς ἀρχὴν τῶν πάντων εἶναι ὕδωρ ἔλεγεν.
ὕδωρ, ὕδατος, τό 'voda'
3. Μὴ πᾶσι πιστεύε πάντα. Οὐ πεπίστευκα πάντα τὰ λεγόμενα.
πιστεύω 'vjerujem'
4. Πολλοὶ δίκαια λέγοντες ἄδικα πράττουσιν.
πολλοὶ 'mnogi'; ἄδικος, 2 'nepravedan'
5. Ἡεράκλειτος ὁ φιλόσοφος εἶρηκα, ὅτι ὁ πόλεμος πάντων μὲν πατήρ ἐστι, πάντων δὲ βασιλεύς.
εἶρηκα perfekt glagola λέγω; πόλεμος, -ου, ὁ 'rat'; βασιλεύς, -έως, ὁ 'kralj', 'vladar'
6. Οἱ πλεῖστοι τῶν Ἀθηναίων ῥητόρων πρὸς χάριν τοῦ δήμου λέγειν εἰώθεσαν.
πλεῖστοι superlativ pridjeva πολὺς, πολλή, πολὺ 'runo', 'mnogi'; πρὸς 'za', 'prema',
prijedlog s akuzativom; χάρις, χάριτος, ἡ 'ljubav', 'hvala' [→ *caritas*]; εἰώθεσαν 3. lice
množine pluskvamperfekt glagola ἐθίζω 'običavam', 'privikavam se', perfekt εἴωθα
'navikao sam se', 'običavam'
7. Πλάτων πολλάκις ἔλεγεν· Ὅμηρος ὁ ποιητὴς πεπαίδευκε τὴν Ἑλλάδα.
πεπαίδευκε perfekt glagola παιδεύω 'obrazovati'
8. Πάντες οἱ φιλόσοφοι ἀεὶ τὴν ἀλήθειαν ἐζητήκασιν.
ἐζητήκασιν pluskvamperfekt glagola ζητέω 'tražim', 'istražujem'
9. Τί οἱ Ἀθηναῖοι τὸν Σωκράτη θανάτου κεκρίκασιν;
θανάτου 'na smrt'; κεκρίκασιν perfekt glagola κρίνω 'razlučujem', 'sudim', 'prosudžujem'
10. Ἔστε ἄξιοι τῆς ἐλευθερίας, ἥς κέκτησθε.
ἔστε 2. lice množine imperativa glagola εἶναι; ἄξιος 'vrijedan', 'dostojan'; ἥς prevesti 'koju'
[relativna zamjenica, ovdje zapravo genitiv jednine ženskoga roda]; medijalni perfekt
glagola κτάομαι 'stječem' (deponentni glagol)
11. Ὁ νεανίας δακρύει· Ἀλέξανδρος γὰρ τετελεύτηκεν.
νεανίας, -ου, ὁ 'mladić'; δακρύω 'plačem'; γὰρ 'jer' (čestica); τετελεύτηκεν perfekt od
τελευτάω 'umirem'

Vježba 7.

- I. Ὁ σοφὸς ἐν ἑαυτῷ πάντα τὰ χρήματα ἑαυτοῦ φέρει.
χρῆμα, -ατος, τό 'stvar'; φέρω 'nosim'
2. Οἱ Ἀθηναῖοι τὴν ἑαυτῶν πόλιν καλλίστοις νεῶς ἐκεκοσμήκεσαν.
κάλλιστος superlativ pridjeva καλός 'lijep'; νεώς, νεώ, ὁ 'hram'; ἐκεκοσμήκεσαν
pluskvamperfekt glagola κοσμέω 'ukrasim'
4. Ἐμοὶ μὲν τὰ μαθήματα, σοὶ δὲ ἡ γλῶττα Ῥωμαῖα ἀρέσκει.
ἀρέσκω 'sviđam se'; Ῥωμαῖος 'latinski', 'rimski'
5. Ἡμᾶς μὲν τὰ ἡμέτερα, ὑμᾶς δὲ τὰ ὑμέτερα εὐφραίνει.
εὐφραίνω 'razveseljujem'
6. Κοινὴ μήτηρ ἡμῶν πάντων οὐκ ἐν τῇ Εὐρώπῃ ἔζησε.
ἔζησε aorist glagola ζάω 'živim'
7. Ὁ οἶκος αὐτοῦ καλὸς ἐστίν.
8. Ὁ ἡμῶν αὐτῶν διδάσκαλος δίκαιός ἐστι καὶ ἀγαθός, ἀλλὰ σκληρός.
σκληρός 'tvrd', 'strog'
9. Ἐγὼ μὲν τὰ ἑμαυτοῦ πράττω, σὺ δὲ τὰ σεαυτοῦ.
10. Ἔλεξε ποιητῆς τις· βούλομαι δ'ἀρέσκειν πᾶσι. μήποτε ἑμαυτῷ μόνον.
βούλομαι 'hoću'; ἀρέσκω 'sviđam se'; μόνον 'samo'
11. Ἀδικοῦντες δὲ ἄλλοις, ἡμεῖς ἡμᾶς αὐτοὺς ἀδικοῦμεν.
ἀδικῶ (< ἀδικέω) 'činiti nepravdu', s akuzativom; ἄλλος 'drugi'
12. ὦ Ἀρ' οὐ πράξατε τὰ ὑμέτερα; δῆλον ὅτι πράξομεν τὰ ἡμέτερα.
ἄρα upitna čestica, 'zar', 'li'; πράξατε futur glagola πράττω; δῆλον 'jasno', 'očito'
13. Ἄνευ σωφροσύνης οἱ πολῖται οὐ πολιτεύονται ἐν ἐλευθερίᾳ τε καὶ εἰρήνῃ.
πολιτεύομαι 'vršiti državne poslove', 'vladati'; εἰρήνη, -ης, ἡ 'mir'

Vježba 8.

1. Τίς ἐστι σοφιστής και τί πράττει; σοφιστής ἐστιν, ὅς διδάσκει
τὴν ῥητορικὴν καὶ λέγει, τίς ἐστιν ἡ σοφία.
διδάσκω 'rodučavati'
2. Τούτου τοῦ ἀνθρώπου ὁ λόγος ἐστὶ καλός, ἐκείνου δὲ ἡ πρᾶξις καλλίων.
ἐκεῖνος, -η, -ον 'onaj, ona, ono'; καλλίων komparativ od καλός
3. Ὁ Πλάτων λέγει· Ἡ τραγωδία τῆσδε τῆς πόλεως ἐστιν εὖρημα.
πόλις, -εως, ἡ 'grad' (ovdje Atena); εὖρημα, -ατος, τό 'izum', 'otkriće'
4. Τίνι μᾶλλον πιστεύετε ἢ τῷ διδασκάλῳ ὑμῶν ἢ ἐμοί.
μᾶλλον 'radije', 'više'; πιστεύω 'vjerujem'
5. Τίς ἦν, ὅς ἡγγειλε τὴν γένεσιν τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ; ὁ ἄγγελος Γαβριήλ.
ἡγγειλε aorist glagola ἀγγέλω 'javljam'; ἄγγελος, -ου, ὁ 'anđeo';
γένεσις, -εως, ἡ 'rođenje', 'nastanak'
6. Τίνες φιλοσόφοι ἦσαν, οἱ Ἀθήνεσιν ἐγέννησαν.
'Ἀθήνεσιν 'u Ateni' ['Ἀθήναζε (κ' Ἀθήνας+δε) 'u Atenu'; Ἀθήνηθεν 'iz Atene']; ἐγέννησαν aorist glagola γεννάω 'roditi', 'roditi se'
7. Τίνος λόγοις πιστεύει ὁ ἀνόητος;
ἀνόητος, -ου, ὁ 'bezuman čovjek'
8. Πιστευέτω ὁ ἀπαίδευτος τῷδε ἀνθρώπῳ, ὅς τῆς σοφίας φίλος ἐστίν.
ἀπαίδευτος 'neuk', 'neobrazovan'
9. Τίνα ἀρετὴν ἔχει ὁ οἶνος; ἡδονὴν φέρει.
οἶνος, ου, ὁ 'vino'; ἡδονή, ῆς, ἡ 'užitak'; φέρω 'nosim'
10. Οἱ Ἀθηναῖοι ταῖς γλαυξὶ φίλοι ἦσαν. ὅθεν ἡ παροιμία· μὴ φέρε γλαῦκας
εἰς Ἀθήνας.
γλαῦξ, -κός, ἡ 'sova'; ὅθεν 'odatle'; παροιμία, -ας, ἡ 'poslovica';
εἰς 'u' (prijedlog s akuzativom)
11. Ἡ δὲ παροιμία λέγει, ὡς γελοῖόν ἐστιν, εἴ τις περίεργόν τι πράττει.
ὡς 'da', 'kako' (veznik, izjavna rečenica); γελοῖον 'smiješno'; εἴ 'kada (veznik);
περίεργον 'suvišan', 'beskoristan'
12. Οἱ ἡμέτεροι πολῖται οὐ πολὺ πιστεύουσι τοῖς πολιτικοῖς.
πολίτης, -ου, ὁ 'građanin'; πολιτικός, -οῦ, ὁ 'političar'

Vježba 9.

1. Πολλοὶ βούλονται πλείω κεκτηῖσθαι ἢ ἔχουσιν.

βούλομαι 'hoću', 'želim', 'nastojim'; 'više'; κτάομαι 'stječem' (deponentni glagol)

2. Εἷς ἄνθρωπος οὐκ αὐτάρκης ἐστίν, ἄλλων δ' ἀνθρώπων ἐνδεής ἐστίν.

αὐτάρκης 'samodostatan'; ἄλλος 'drugi'; ἐνδεής 'potrebit'

3. Φιλίαν πολὺ ἀξιοῦντες φιλόσοφοι Ἑλλήνες περὶ τῆς φιλίας ἔγραφον.

φιλία, -ας, ἡ 'prijateljstvo'; ἀξιόω 'cijenim'

4. Φιλοσόφος τις ἔλεξε τὴν φιλιαν εἶναι μίαν ψυχὴν ἐν δυοῖν σώμασιν.

σῶμα, σώματος, τό 'tijelo'

5. Θαλῆς, εἷς τῶν πρώτων ἐν τῇ Ἑλλάδι φιλοσοφούντων, εἰς Αἴγυπτον ἐλθὼν, μετήγαγεν εἰς τὴν Ἑλλάδα τὴν γεωμετρίαν.

πρῶτος 'prvi'; φιλοσοφοῦν particip aktivnoga prezenta glagola φιλοσοφέω 'filozofirati',

'baviti se univerzalnom znanošću'; ἐλθὼν particip aktivnog aorista (jaka aorisna osnova)

glagola ἔρχομαι 'idem'; μετήγαγεν aorist glagola μετάγω 'uvodim'